

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL SUDA

ODLUKA

Zahtjev br. 47682/21
Nikolina GRŽEVIĆ
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 15. siječnja 2026.
u odboru u sastavu:

Frédéric Krenc, *predsjednik*,
Davor Derenčinović,
Alain Chablais, *suci*,

i Liv Tigerstedt, *zamjenica tajnika odjela*,
uzimajući u obzir:

zahtjev (br. 47682/21) protiv Republike Hrvatske koji je hrvatska
državljanica gđa Nikolina Gržević („podnositeljica zahtjeva”), rođena 1991.
godine i živi u Pazinu i koju je zastupala gđa M. Helebrant, odvjetnica u
Zagrebu, podnijela Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih
prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 17. rujna 2021.,

odluku da se Vladu Republike Hrvatske („Vlada”), koju je zastupala
njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik, obavijesti o zahtjevu,
očitovanja stranaka,
nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

PREDMET SPORA

1. Zahtjev se odnosi na prestanak prava podnositeljice zahtjeva na osobnu
invalidninu zbog bankovnih kamata koje je primala na [oročeni iznos]
naknade štete ostvaren zbog ozljeda zadobivenih u prometnoj nesreći koja je
dovela do njezina invaliditeta.

2. Godine 2007. podnositeljica je u dobi od 15 godina zadobila
traumatsku ozljedu mozga u prometnoj nesreći. Od tada ima teški invaliditet,
nepokretna je i ne može komunicirati. U potpunosti ovisi o pomoći i skrbi
roditelja i pod njihovim je skrbništvom.

3. Godine 2008. rješenjem Centra za socijalnu skrb Pazin (dalje u tekstu:
„CZSS Pazin”) podnositeljici je priznato pravo na osobnu invalidninu u

skladu s člankom 54. Zakona o socijalnoj skrbi u mjesečnom iznosu od 1.250 hrvatskih kuna (HRK; približno 166 eura (EUR)).

4. Godine 2012. na temelju izvansudske nagodbe sklopljene s osiguravajućim društvom podnositeljici je isplaćen iznos od 2.000.000 kuna (približno 265.500 eura) na ime naknade štete zbog ozljeda zadobivenih u prometnoj nesreći.

5. Dana 31. prosinca 2012. CZSS Pazin donio je rješenje kojim je ocu podnositeljice zahtjeva dopustio da podigne primljeni [iznos] naknade štete s podnositeljčina bankovnog računa i uloži ga u oročene depozite u tri različite banke.

6. Prema skrbničkom izvješću za 2013. koje je podnositeljčin otac dostavio u siječnju 2014., iznos od 1.000.000 kuna (približno 132.700 eura) oročio je u banci P. uz kamatnu stopu od 4,3 %, a po 450.000 kuna (približno 59.700 eura) u bankama Z. i E., u objema uz kamatnu stopu od 4,5 %.

7. Nakon stupanja na snagu novog Zakona o socijalnoj skrbi, dana 25. ožujka 2014. CZSS Pazin po službenoj dužnosti pokrenuo je postupak radi utvrđivanja ispunjava li podnositeljica zahtjeva i dalje uvjete za osobnu invalidninu. Pribavljen je niz dokumenata, među ostalim medicinska dokumentacija iz koje proizlazi da je zdravstveno stanje podnositeljice zahtjeva nepromijenjeno, dopis od zemljišnoknjižnog odjela koji potvrđuje da podnositeljica ne posjeduje nikakvu imovinu i dopis poreznih tijela u kojem se navodi da podnositeljica nije ostvarila oporezivi prihod u 2013. godini.

8. Dopisom od 2. srpnja 2014. CZSS Pazin poslao je upit Ministarstvu socijalne politike i mladih („Ministarstvo”) o tome trebaju li se kamate na iznose oročene štednje u podnositeljčino ime smatrati „prihodom” za potrebe izračuna njezina prava na osobnu invalidninu na temelju novog Zakona o socijalnoj skrbi.

9. Dopisom od 24. srpnja 2014. Ministarstvo je odgovorilo da se kamate od štednje trebaju smatrati „prihodom” u smislu Zakona o socijalnoj skrbi i da se iznos naknade štete koju isplati osiguravajuće društvo smatra „imovinom”.

10. Dana 14. kolovoza 2014. CZSS Pazin zamolio je podnositeljčine roditelje da dostave podatke o točnom iznosu kamata isplaćenih podnositeljici od prosinca 2013. do veljače 2014. te je naglasio da nije u mogućnosti samostalno provjeriti te iznose.

11. Dopisom od 8. rujna 2014. odvjetnica podnositeljice zahtjeva odgovorila je da podnositeljica nije ostvarila nikakav prihod u dotičnom razdoblju. Navela je da je Ministarstvo pogrešno protumačilo relevantno zakonodavstvo jer je zanemarilo dio odredbe Zakona o socijalnoj skrbi koji upućuje na porezno zakonodavstvo na temelju kojeg se ni naknada štete koja nije u vezi s gospodarskom djelatnošću osobe ni kamate na taj iznos ne mogu smatrati „prihodom”.

12. Zaključkom od 29. rujna 2014. CZSS Pazin formalno je pozvao podnositeljčine roditelje da dostave podatke o njezinim prihodima povezanim s isplaćenim kamatama te ih je upozorio da će, ako to ne učine, ukinuti podnositeljčino pravo na osobnu invalidninu.

13. Odvjetnica podnositeljice zahtjeva u odgovoru je ponovno potvrdila da podnositeljica nije ostvarila nikakve prihode, da CZSS Pazin posjeduje sve relevantne podatke o njezinim bankovnim depozitima jer je za njih izdao odobrenje te da CZSS Pazin te podatke može zatražiti i od tih banaka. Podnositeljčina odvjetnica navela je i da obitelj boravi u drugom gradu dok je podnositeljica na rehabilitaciji.

14. Rješenjem od 25. studenoga 2014. CZSS Pazin ukinuo je pravo podnositeljice na osobnu invalidninu od 17. listopada 2014. i naveo da je podnositeljica ostvarivala „prihode” u obliku bankovnih kamata i da njezini roditelji nisu dostavili relevantne podatke za izračun njezina prava na osobnu invalidninu u skladu s člankom 107. stavkom 1. Zakona o socijalnoj skrbi.

15. Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku [odbilo je] žalbu podnositeljice zahtjeva i potvrdilo rješenje CZSS-a Pazin 8. veljače 2017.

16. Podnositeljica zahtjeva zatim je podnijela upravnu tužbu tvrdeći da je prestanak njezina prava na osobnu invalidninu bio nezakonit i diskriminirajući jer se kamate koje je primala ne trebaju smatrati „prihodom” u smislu Zakona o socijalnoj skrbi. Među ostalim, pozvala se na opću uputu Ministarstva iz siječnja 2015. u kojoj se pojašnjava kako treba računati prihod na temelju Zakona o socijalnoj skrbi i navodi da se naknada štete koja nije u vezi s gospodarskom djelatnošću ne smatra „prihodom”.

17. Dana 1. veljače 2019. Upravni sud u Zagrebu odbio je tužbu podnositeljice zahtjeva utvrdivši da je rješenje CZSS-a Pazin o prestanku njezina prava na osobnu invalidninu bilo zakonito jer podnositeljica nije dostavila podatke o iznosu kamata koje su joj isplaćene. I žalbu koju je podnositeljica zahtjeva podnijela protiv te presude odbio je Visoki upravni sud 2. lipnja 2020. iz sličnih razloga.

18. Podnositeljica zahtjeva zatim je podnijela ustavnu tužbu prigovarajući, među ostalim, zbog diskriminacije na osnovi njezina invaliditeta i zbog povrede njezina prava vlasništva i njezina prava na pošteno suđenje. Dana 24. veljače 2021. Ustavni sud odbacio je njezinu ustavnu tužbu zbog nepostojanja pretpostavki za odlučivanje o biti stvari. Dana 18. ožujka 2021. podnositeljčina odvjetnica zaprimila je to rješenje.

19. U međuvremenu, godine 2015. podnositeljčinoj majci priznat je status roditelja njegovatelja te pravo na mjesečnu naknadu u iznosu od 2.500 kuna (332 eura), a od 29. lipnja 2022. u iznosu od 4.000 kuna (531 euro) mjesečno. Godine 2021. podnositeljici je priznato i pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata.

20. Dana 12. siječnja 2021., nakon stupanja na snagu novog Zakona o socijalnoj skrbi, podnositeljici zahtjeva ponovno je priznato pravo na osobnu invalidninu počevši od 14. listopada 2020.

21. Pozivajući se na članak 14. Konvencije i članak 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju, podnositeljica zahtjeva prigovorila je navodnoj diskriminaciji zbog nepoštenog prestanka njezina prava na osobnu invalidninu. Također je prigovorila i na temelju članka 6. Konvencije zbog nepoštenosti upravnog postupka u njezinu predmetu.

OCJENA SUDA

22. Sud je sažeo opća načela primjenjiva na prigovore na temelju članka 14. Konvencije u vezi s člankom 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju u predmetu *Guberina protiv Hrvatske* (br. 23682/13, stavci 67. – 74., 22. ožujka 2016.). Konkretno, naglasio je da se državi u pravilu daje široka sloboda procjene na temelju Konvencije kada je riječ o općim mjerama gospodarske ili socijalne strategije (vidi *Hämäläinen protiv Finske* [VV], br. 37359/09, stavak 109., ESLJP 2014).

23. Kada je riječ o članku 6., Sud ponavlja da njegova uloga nije uloga suda četvrtog stupnja te stoga neće na temelju članka 6. stavka 1. dovoditi u pitanje presudu domaćih sudova, osim ako se njihova utvrđenja mogu smatrati proizvoljnima ili očigledno nerazumnima (vidi *Bochan protiv Ukrajine* (br. 2) [VV], br. 22251/08, stavak 61., ESLJP 2015). S tim u vezi Sud primjećuje da se domaća sudska odluka ne može smatrati proizvoljnom do te mjere da dovodi u pitanje poštenost postupka osim ako ta odluka nije obrazložena ili ako se navedeno obrazloženje temelji na očiglednoj činjeničnoj ili pravnoj pogrešci domaćeg suda, a koja je dovela do „uskraćivanja pravde” (vidi *Moreira Ferreira protiv Portugala* (br. 2) [VV], br. 19867/12, stavak 85., 11. srpnja 2017.), odnosno, pogrešci koja je toliko „očita” da ju nijedan razuman sud ne bi mogao počinuti (vidi gore navedeni predmet *Bochan*, stavak 62.).

24. U ovom predmetu glavni prigovor podnositeljice zahtjeva odnosi se na činjenicu da se zbog njezina invaliditeta i posebnih okolnosti njezina predmeta s njom trebalo drukčije postupati nego s drugima. Konkretno, tvrdila je da se kamate obračunane na iznos koji je primila na ime naknade štete zbog ozljeda zadobivenih u prometnoj nesreći nisu trebale smatrati „prihodom” koji je doveo do prestanka njezina prava na osobnu invalidninu, niti je trebala biti prisiljena dokazivati iznos primljenih kamata.

25. Sud na početku primjećuje da se dotično zakonodavstvo odnosilo na osobne invalidnine i da se primjenjivalo kako bi se utvrdilo ispunjava li osoba s invaliditetom zakonske uvjete za dobivanje takve naknade. Prema članku 54. Zakona o socijalnoj skrbi koji je tada bio na snazi, jedan od uvjeta u relevantno vrijeme bio je nepostojanje bilo kakvog „prihoda” u smislu tog zakona.

26. Sud nadalje primjećuje da je, prije odlučivanja o njezinu predmetu, nadležno upravno tijelo dostavilo mjerodavnom Ministarstvu upit o tome kako okvalificirati kamate koje je podnositeljica zahtjeva primila na svoju štednju (vidi stavak 8. ove odluke). Nakon što ga je Ministarstvo obavijestilo da se takve kamate trebaju smatrati „prihodom” u smislu Zakona o socijalnoj skrbi, CZSS Pazin nekoliko je puta pozvao podnositeljčine roditelje da mu dostave podatke o iznosu primljenih kamata, što su oni odbili učiniti. Stoga se ne može reći da nadležna domaća tijela nisu priznala činjeničnu posebnost situacije podnositeljice zahtjeva ili da s njom nisu postupala drukčije zbog njezina invaliditeta nego s drugim osobama (usporedi nasuprot tome gore navedeni predmet *Guberina*, stavak 86.).

27. Nadalje, iako je podnositeljica zahtjeva tvrdila da je uputa Ministarstva iz 2015., donesena šest mjeseci kasnije, bila proturječna uputi donesenoj u njezinu predmetu, Sud napominje da nije njegova zadaća dovoditi u pitanje tumačenje ili primjenu domaćeg prava (vidi stavak 23.23 ove odluke). Nakon što CZSS Pazin nije primio odgovor od roditelja podnositeljice zahtjeva o iznosu primljenih kamata, ukinuo je podnositeljčino pravo na osobnu invalidninu jer je ostvarila „prihod”, ali nije dokazala iznos tog prihoda (vidi stavak 14. ove odluke). To rješenje potom je potvrdilo mjerodavno Ministarstvo te dvije razine upravnih sudova presudama koje nisu bile ni proizvoljne ni očigledno nerazumne. Čini se da nijedno od tih tijela nije utvrdilo da je uputa Ministarstva iz 2015., koja se izričito odnosila na naknadu štete, ali se u njoj nije spominjalo pitanje kamata (vidi stavak 16. ove odluke), relevantna za okolnosti ili suprotna zaključku CZSS-a Pazin u podnositeljčinu predmetu.

28. Naposljetku, Sud mora primijetiti da od 2020. i stupanja na snagu novog Zakona o socijalnoj skrbi, pravo na osobnu invalidninu više nije uvjetovano prihodima korisnika (vidi stavak 20. ove odluke), što je dovelo do toga da je podnositeljica zahtjeva ponovno mogla uspješno podnijeti zahtjev za tu naknadu i zasigurno je ublažilo eventualni osjećaj nepravde u njezinu predmetu.

29. Zaključno, u svjetlu svih materijala koje posjeduje, Sud utvrđuje da oni ne upućuju na postojanje povrede prava i sloboda utvrđenih u Konvenciji ili njezinim protokolima.

30. Prema tome, zahtjev je očigledno neosnovan i mora se odbaciti u skladu s člankom 35. stavkom 3. točkom (a) i stavkom 4. Konvencije.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

proglašava zahtjev nedopuštenim.

ODLUKA GRŽEVIĆ protiv HRVATSKE

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana
5. veljače 2026.

Liv Tigerstedt
zamjenica tajnika

Frédéric Krenc
predsjednik

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

ALKEMIST
European Translation Agency
ALKEMIST/STUDIO d.o.o.
Miramarska 24/6, 10 000 Zagreb
OIB: 72466496524